

[Glistrup]

de virkelig gode og sunde kilder er en af delta-gerne i samfundsdebatten, som skriver nogle fortrinlige artikler og bøger, bl.a. i bladet Liberal, som er næstformand i Venstre, og som vi i meget, meget vidt omfang henter næring fra. Han bliver også ofte citeret i bladet Fremskridt.

Nu er det jo sådan, at en mand med samme navn, der er skatteminister, ikke altid her i Tinget er i overensstemmelse med det, som denne forfatter skriver i Venstrebladene, og hvor han nu ellers har adgang til at fremføre sine synspunkter. Men vi må da erkende, at disse to forslag er i god overensstemmelse med, hvad vi har læst fra hr. Fogh Rasmussens side – for ham er det – i form af bidrag om gratisprincippet, at folk selv skal betale for de udgifter, de forvolder, og ikke skal have offentlige tilskud. Derfor er der megen sund bærekraft i de forslag, der her er fremsat.

Men ulven i bedstemors skikkelse var også rørende for den lille Rødhætte, og Fremskridtspartiet er jo dette Folketings lille Rødhætte. Vi må erkende, at nok er hammen pæn, men det, der jo i virkeligheden er tale om her, er, at det er ulven – finansministeren – der skal skaffe dækning for sin finanslov 1989, og derfor er det blevet denne forårsrensning og ikke den efterårsrensning, som fru Aase Olesen efterlyste. Det er jo simpelt hen finansministeren, der har rendt rundt til alle ministerier og sagt: Nu skal vi skaffe penge, nu skal vi forhøje gebyrerne. Og så får vi i dag lidt på skatteområdet; en anden dag er det på jagttegn, kørekort, pas, eller hvad der ellers leveres af ydelser.

Det er alt sammen ganske fortrinligt og udmærket, overensstemmende med dette sunde syn på gratisprincippet, men vel at mærke under én eneste forudsætning, nemlig at man ser det i den rigtige finanspolitiske sammenhæng. Skal man have Fremskridtspartiets støtte til disse forslag, skal man derfor inddrage dem i de finanslovsforhandlinger, som Fremskridtspartiet meget, meget gerne ville have været med i med henblik på finansloven for 1989, som man burde være begyndt at forhandle allerede for et par måneder siden, og som vi håber på bliver forhandlet meget, meget tidligt. Så vil vi mægtig gerne gå ind for disse to lovforslag og for en lang række andre gebyrreguleringer, som repræsenteres af alle de tomme ministerstole, vi kan se her i salen. Så vil det sikkert være fornuftigt at tage det med ind dér, men vel at mærke,

når man har fået talt sammen, hvad der på disse 72 steder, hvor ombudsmanden tillader reguleringer, eller hvor Folketinget eventuelt kan gå med til det – om det er skilsmissebevillinger eller navneattester, eller hvad der er tale om – at vi så får modregnet, altså simpelt hen siger: Disse gebyrforhøjelser modsvarer en forhøjelse af den skattefri bundgrænse, altså en nedsættelse af skatten svarende til en bundfradragsforhøjelse på måske 1.200 kr., måske 2.500 kr., når vi får lagt det hele sammen. Så er der mening og perspektiv i det. Men denne snigende form for socialisme og faktisk udvidelse af den offentlige sektor, som er det, der foregår ved disse to lovforslag og den serie af andre tilfælde, hvor Rødhætte bliver udsat for sin bedstemor, der i virkeligheden er ulven, står vi ikke model til, for vi har efterhånden luret, hvad der ligger bag ved det: simpelt hen finansministerens begær efter at få en større offentlig sektor. Skal vi derfor stemme om disse to forslag isoleret, altså uden at de indgår i en finanslovsaftale, som Fremskridtspartiet er part i, stemmer vi nej. Men hvis vi får adgang til at være med i en finanslovsaftale, vil vi meget, meget gerne lade disse forslag og deres søskende, som der jo findes i snevevis af, gå med ind i en sådan finanslovsaftale, hvis den netto formindsker den offentlige sektor ved at angribe gratisprincippet, som dette er et angreb på. Sådan er Fremskridtspartiets ideologiske holdning til det.

Med hensyn til detaljerne skal jeg igen henvise til hr. J. K. Hansens fortrinlige tale her i dag.

Preben Møller Hansen (FK):

Det var ynkeligt at høre ordføreren for Fremskridtspartiet, hr. Glistrup, ligefrem trygle, tige og bede regeringen om at få lov til at komme med i diskussionerne om den kommende finanslov. Det var ynkeligt, men det er nok begrundet i den omstændighed, at hr. Glistrup er sat tilbage i rækken, i stolerækken, mens fru Pia Kjærsgaard har overtaget førerrollen. Tidligere stillede Fremskridtspartiet jo selv 1.800 ændringsforslag til finanslovsforslaget og fremstillede sig som det eneste parti i Danmark, der overhovedet havde en idé om, hvordan en finanslov skulle være, men nu er man åbenbart kommet på andre tanker.

De to lovforslag, som vi behandler her, adskiller sig ikke væsentligt fra de lovforslag, der kommer og er kommet fra regeringen. Det er alt